

Universul de Paști

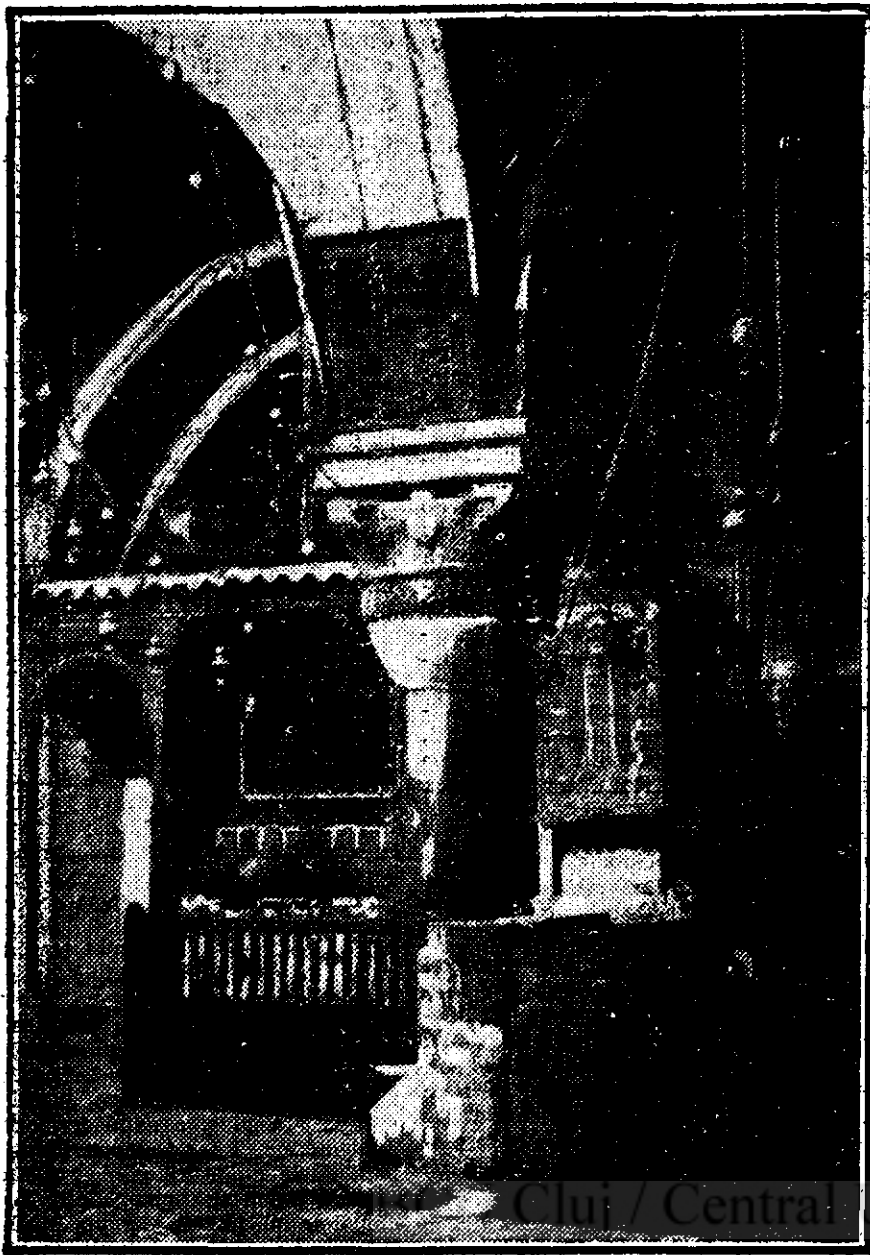
ABONAMENTUL: lei 2,60 ANUAL
— ABONAMENTELE SE FAC NUMAI PE UN AN —

ANUNȚURI:
Linia pe pagina 7 și 8 20 bani

SĂRBĂTORI FERICITE!

VEDERI DIN IERUSALIM

INTERIORUL BISERICII S-TULUI MORMÂNT

de cât în noaptea aceea când lupenica îi crăpase fruntea. Și totuși trului să se suie în clopotniță și să-și rupă brațele trăgând de funii, el, în gălăgia Duminicii Florilor, într-o insultătoare veselie de soare, de râsură de măslini, de vestimente scumpe, de nouri de tămâie, de cântec și rugăciuni, pe când biata lui bălăc cine știe în ce spasmuri era, Fecioară sfântă, cine știe!

Pură zile grozave. Când se întuneca, rătăcea împrejurul casei bolnavei ca un șacal în jurul unui ciobănc; se oprea câte odată sub ferestra închisă, luminată pe dinăuntru, privind cu ochii umflați de lacrimi cum treceau umbrele pe geamuri, întinzându-și urechile, apăsându-și puternic cu mâna pieptul ca se spârgea de suspinuri; apoi își urma rătăcirea ca scos din minți să dădea fuga în vârful clopotniței. Acolo își petrecea ceasurile lungi ale nopții, lângă clopotele nemiscate, scrobite de chin, mai alb de cât un cadavru; nici țipenie pe șoselele de jos, pline de lună și de tăcere; marea tristă alburea în depărtare, isbind cu un șgomot monoton în țărniștii pustii; deasupra, azurul nestitutar.

Și Zolfina își trăgea sufletul, colo jos, sub acoperișul acela ce de-abia se vedea, întinsă în pat, cu fața negricioasă de pe care se scurgea picături de materie lipicioasă, mută, pe când lumina se slungea în purpura apusului și șoapta rugăciunilor tăbucea într-un hohot de suspine. Ridică capul bălaiu de două trei ori, greu, ca și când ar fi vrut să vorbească, dar cuvintele îi rămăseră în gură, dar suflarea îi scăpa, dar lumina îi fugea: bolborosi cu gemete ușoare de miel spintecat; și îngheț.

Biasce se duse s'o vadă, pe biata lui moartă. Se uită prost, cu ochii sticloși, la racla mirositoare de flori

proaspete între cari se lungea prăpădul acela de carne tânără, putreziciunea aceea de impurității ce fierbeau deja sub albeața lînțolului. Se uită o clipă, zăpăcit, în mulțime; apoi eși, și se întoarse la culcuș, urcă scara de lemn, apucă funia Canterinei, făcu un nod țapăn, își băgă capul prin el și își dădu drumul în gol.

De tresăriturile spânzuratului, în tăcerea Vinerii-Mari, Canterina vibră cinci sau șase bătăi neașteptate, vesole, argintii, ca o strălucire vie, stărnind în soare un stol de rândunele de pe acoperiș.

Trad. de A. A. D.

L U I

*Lucrezi, și din penelul harnic
Răsar sub mâna ta măiastră
Păduri ce par că n'au dulce freacă
Se leagănă sub bolta-albastră.*

*Ca dintr-o magică baghetă
In cald amestec de culori
Prind viață pe întinsul pânzei
Atâtea minunate flori.*

*Tăcută-alături cu tine,
Eu stau și te privesc cu drag
Și-atâtea ani lăsați în urmă
Mi se perindă n'gând, șirag.*

*... O tinerețe risipită,
Trăită fără rost, în van,
Așa mi s'au legat în viață
O zi de alta, an de an.*

*... Și sufletu-mă e ca o pânză—
In ton închis și plin de nori—
Artistul meu iubit, vei face
Și n' suflet să răsară flori?*

Ana Alexandrescu-Godreanu.

AMINTIRI

În mijlocul grădinii, cu pomi mulți și răsoare de flori de tot felul, ce umplu aerul cu parfumul lor, e o căsuță bătrânească, văruiată cu alb, cu cerdacul mare sprijinit de patru stâlpi groși și puternici, ascunsă de edera ce se înalță pe zidurile casei până la streșină. Aici sta ca un pusnic bătrânul Conu Alecu.

De când Coana Elena s'a dus în lumea dreptilor, a rămas singur. Pe nimeni nu mai are, nimeni nu vine să-și spună măcar o vorbă bună. Toată ziua îl vezi printre răsoare rupând buruienile cele dintre flori, răsadind și altoind pomi.

Cât de greu îi venea mai înainte singur. Acum îi învățat. Din obiceiurile lui și-a făcut o regulă și pe care o ține: duminică în grădină, iar după masă în cerdac, la umbra lăcătă de nucul din fața casei. Când soarele e prea dogoritor, în cerdac e răcoare: răci prin edera deasă abia de mai străbatea vre-o rază de soare stingheră.

Aici, în cerdac, sta până târziu și răscolea cenușa trecutului. Câte odată adormia în jilțul lui și a doua zi îl deșteptau păsărelele din grădină, ce cântau voioase.

Înainte, în fiecare Duminică și zi de sărbătoare se ducea la biserică, căci este foarte credincios Conu Alecu. Dar acum decând nu mai putea face 20 de pași fără să se oprească nu se mai putea duce. De aceea, acum, în această zi mare de sărbătoare, nu s'a mai dus la biserică.

E în noaptea Invierii. Natura întregă pare adormită. Nici o șoaptă nu se aude, nimic nu turbură liniștea acestei nopți așa de liniștită, așa de sfântă.

Măine e Paștele. Tuturor, bogat și sărac, această mare sărbătoare aduce bucurie, numai Conului Alecu nu. Nu-l mai bucura acum Invierea, atât de mult ca odinioară pe când trăia Coana Elena.

Cu câtă bucurie se reîntorceau amândoi dela biserică! Mergeau unul lângă altul, în mână cu lumânările aprinse de la făclia preotului, ferindu-le de suflarea vântului, care căuta să le stingă; și tot cu ele, aprinse ajugeau acasă.

Iar când intrau în casă, după ce treceau prin alea de cireși de la poartă până la ușă, slugile le eșeau înainte spre întâmpinare. Apoi cu țoții, slugă și stăpân, se adunau în odaia mare, în care mama Zinca întindea o masă mare acoperită cu o față albă de borangic, pe care o scootea numai la Paște și la Crăciun. Atunci el lua un ou roș și-l ciocnea cu Coana Elena. Apoi lua altele și le ciocnea cu toți cei de față.

Era mare bucurie și petrecere în casa lor, atunci. Sluga cu stăpânul trăiau bine, așa pomenise Conu Alecu din moși strămoși. Dra acum! Slugi nu mai avea, căci vânduse moșia. Grajdurile din dosul casei s'au dărânat; Coana Elena se odărneste de mult între cei droști; Mama Zinca asemenea... Numai el, singur a rămas. Dar mâine poimâine, se călătorește și el, pe drumul pe care a plecat și Elena... Acu 'i singur, singur euc. Și ce tristă 'i singurătatea!

Conu Alecu oftă trist, din fundul inimei, și își întoarse privirea înspre grădină. Afară aceiași tăcere, aceiași liniște. Undeva departe, un cocos cânta vestind apropierea miezului nopții.

Noaptea invierii! Câte amintiri triste îi năpădeau acum în minte, în noaptea aceasta sfântă.

Avea o slugă Șingheriu, un țaran care trăise în oraș, răbdase de foame și dormise pe unde apucase. Era foarte harnic. Dar era mândros. Nu avea cale să-i zică un cuvânt, să-i facă o muștrare cât de neînsemnată, căci se mânia îndată și arunca jos tot ce avea în mână.

Într-o zi îi dădu să curețe niște

hamuri de-ale cailor. Dar Șingheriu uită de ele și tocmă seara își aduse aminte. Duminică, hamurile erau pe cai, însă curățate cu vaj de luncă. Atât i-a zis: Astea nu-s hamuri curățate. Și atunci, Șingheriu smulse hamurile de pe cai și le aruncă cât colo. Apoi le întoarse spatele la toți, strigând: „Coi să se mai vadă odată”, și plecă pe poartă. Nu l-a mai văzut de-atunci!

Mai toată săptămâna mare îi fusese rău Coanei Elena și nu se putuse duce la biserică. Era tot în noaptea Invierii. El plecase la biserică. Coana Elena rămase acasă cu Gafița, o nepoată, de vr-o 11 ani, pe care o luase de suflet.

A venit cât se poate de iute de la biserică. Ceva, ca o tristețe apăsătoare, îi umplea sufletul. Când a intrat în casă, era întuneric. Urcă treptele cerdacului cu iuteală. Și văzând pe Coana Elena dormind în scaunul ei scund, se apropie de ea și-i zise:

— Cristos a înviat!

Dar Coana Elena nu răspunde nimic, nici nu se mișcă. În noaptea Invierii plecase spre altă lume, îngrozită de figura aceea apărută la capătul scării de la cerdac, figura încruntată, cu ochii injectați, țigara care era a lui Șingheriu...

„Biata Elena, a murit în noaptea Invierii!”

Și prinse a plânge ca un copil.

De odată, din depărtare, răsună un glas de clopot singuratic; și mai târziu altul, și altul. Și în scurt timp din toate părțile, zeci de clopote umplu aerul cu glasurile lor metalice, vestind întregii creștinătăți, sfântul fapt, Invierea Domnului.

Conu Alecu se deșteptă ca dintr-un vis. Își face trei cruci mari spre iconă, și ca în alte vremuri, murmură.

— Cristos a înviat!

Dar plânsul îi înocă din nou, se așează pe jilț și începe iar să plângă.

... Și 'i singur...

Andrei Vintea

Intâmplări curioase în zilele Paștilor

Nu voiți vorbi cititorilor de acum zece douăzeci de ani în urmă, s'o fi întâmplat multe și în zilele noastre, dar ceea ce vreați acum, e să spun câte-va întâmplări curioase de pe vremuri, de 50—60 de ani.

S'au pomenit cutremure, zăpezi mari la Paști și pe acestea le voi aminti, extrăgându-le dintr-o bogată colecție de însemnări de tot felul ce am întocmit răsfoind pe cronicarii noștri și diferitele publicațiuni de documente și manuscrite vechi.

Astfel, în 1834, la 24 Aprilie, a treia zi de Paști, a avut loc un cutremur, care e descris de un strămoș în modul următor:

„S'au cutremurat pământul la 24 April, Marți după Paști, în săptămâna luminată, la 3 ceasuri și opt minute din noapte, luând-o întâi încet, prelungit și apoi către sfârșit au mai întărit cu zbuciumatul”. Relațunea aceasta se găsește în catalogul manuscriselor românești, întocmit de d. I. Bianu, învățatul nostru academician.

Dar iată un Paști cu totul neplăcut și pe care să nu-l dorim.

„La anul 1839, Martie 26, au venit Paștile și Blagovesteniile. Sâmbătă în săptămâna patimilor, au fost o-măt, frig, înghețat, cât au inblat oamenii cu sănele și au ținut așa până la Aprilie 3, când iar au nins puțin și la Aprilie 5 am eșat la plug la țalină că la moenă nu se putea ara”.

În 1789, sunt 123 de ani de atunci, la 26 Martie, s'a cutremurat pământul „la cina a mare, în zilele prîntipului Nemptului”. Neamțul de care vorbește dascălul Radu Zugravu, e Ducele de Coburg, generalisimul os-

țirei austriace ce se afla în principate.

În 1790, la 6 Aprilie, câteva zile după Paști, s'a întâmplat un cutremur ce s'a simțit din centrul Rusiei până la Constantinopol și deci și în România. Ba unul de pe timpuri ne spune, că acel cutremur a ținut „un sfert de cés!”

La 1812, Martie 5, „în Duminica Mironoșitelor ce stă a treia după Paști, s'a cutremurat pământul de mijloc, nu ca cel mare”.

La 5 Aprilie 1823, Mercuri după Paști, „s'a cutremurat pământul gróznic”, scrie unul ce trăia pe atunci.

Se pare că cutremurele ar avea o mare preferință pentru Paști, dar și focul cel mare din București despre care se pomenea cu groază, tot la un Paști a căzut, dar în acest caz nu mai era vinovată natura, ci omul.

Un locuitor trăsese cu pușca, ca la Paști, și iată că se aprinde o clăie cu fân, casa, casa de alături și peste puțin, sute de case sunt în flăcări.

Bine înțeles, trebuie să avem în vedere și casele de pe atunci, cari aveau numai lemnărie, unele fiind adevărate cocioabe.

Nu ne mai putem teme de un foc care să distrugă jumătate Capitala, dar de cutremur tot ne putem teme, căci România e așezată aproape de un centru seismic. Nu o singură dată în trecut am avut să înregistrăm mari catastrofe în țările românești după urma cutremurelor. — Ceva mai mult cutremure verticale, de jos mai mult, se pare că cele mai multe cutremure le noi în țară au direcții verticale, de jos în sus, un fel de săltături ce nu ne poate bucura de loc. Cutremurele ce par că te leagă sunt mult mai puțin periculoase. Să sperăm că Paștile din 1912 va fi scutit de vizite urâte și nu va trece la nemurire ilustrându-se prin cutremure, sau ninsoare și viscol.

Victor Anestin.

HOZAEI DE JULES LEMAITRE

Isus propoveduia evanghelia lângă lacul Capernaum. Ucenicii săi Petru, Andrei, Iacob, Ioan și Matei erau în jurul său. Pescari, hamali, meșteșugari, negustori de portocale și de pește se imbulzeau în jurul său ca să-l asculte. Câțiva din ei plecară clătănind din cap; cei mai mulți însă rămăseră și întrebară pe ucenicii despre originea și ființa lui Rabbi.

Copiii alergau încoace și se imbulzeau între cei maturi. Ei se agățau de haina Mântuitorului, care le făcea semn cu bunăvoință. Cei mai mulți erau îmbrăcați în sdrențe și purtau în cap căcioli rupte. Numai Hozael, fiul de zece ani al bogatului fariseu Ioad, era îmbrăcat cu îngrijire.

Mama lui Hozael nu se interesa de fiul ei, din care cauză fiul unui atât de mândru tată se juca mai bucuros cu copiii de pe stradă la marginea lacului.

Hozael privi încântat pe Isus. Petru, pe care copiii îl turburau, îl gonia cu cuvinte aspre. Toți fugiră, numai Hozael rămase și ridică mâinile implorator spre Rabbi. Și Isus zise: — Lăsați copiii să vină la mine și nu-i împiedecați!

— Vezi! triumfă mititelul.

Și Mântuitorul continuă: «Căci a lor este împărăția Cerului!»

Hozael apucă pulpana hainei sale și-l urmă.

În aceeași seară Isus și ucenicii săi se urcară într-o luntre pentru ca să debarce la țărmlul celalt și la un loc sigur. Petru găsi pe micul Hozael dormind după o legătură de fringhi.

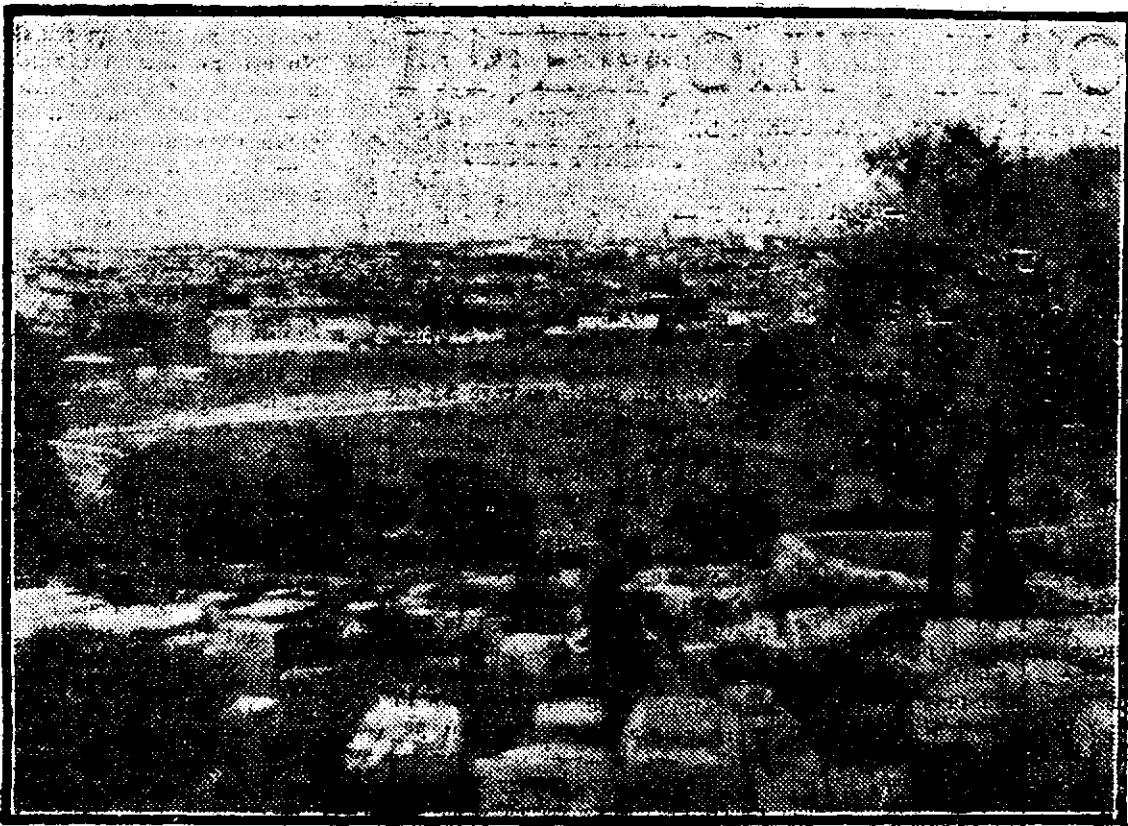
— De unde vii? Ce faci tu aici în luntre?

— Am intrat în luntre după Rabbi, căci îl iubesc foarte mult și nu voesc să-l părăsesc!

Acestea le auzi Isus și zise zâmbind:

— Cel mai tânăr dintre apostolii mei!

VEDERI DIN IERUSALIM

MUNTELE MĂSLINILOR ȘI VEDEREA IERUSALIMULUI

Ce e drept Petru murmură la început, se domoli însă în curând și întrebă pe copil de părinți și de casa sa; dar era prea târziu ca să fie trimis la Capernaum. Din fericire a doua zi întâlniră un barcaș, pe care îl însărcinară să liniștească pe Ioad și pe soția sa. Copilul va fi ocrotit și dus sigur la Capernaum, îndată ce afacerile Rabinului vor fi terminate.

Hozael petrecu două săptămâni frumoase cu nouii săi amici. Pluteau pe lac sau se preumblau pe marginea lacului, între smochini și măslini. După aceea se opreau iarăși lângă fântâna cu apă limpede. Aerul era lin și îmbalsămat. Întâlniră păstori cu turmele lor, femei cu donițe de apă, negustori și doamne romane distinse în lectici. Ei înoptau când la amici buni, când în mlaștină, când sub cerul liber. Isus vorbea poporului și vindeca bolnavii. Mulțimea îl urma binecuvântându-l și Hozael se bucura de această viață liberă.

El cunoștea pe Maria, mama Mântuitorului și pe Salome, mama lui Iacob și Ioan. Amândouă se interesau de copil, îl îndrăgosteau, îl hrăneau și se îngrijeau de îmbrăcămintea lui.

Nunta din Cana înveseli foarte mult pe mititelul. Curtea și grădina casei erau bogat împodohite cu flori. Băuturi de tot felul, prăjituri și fructe se aflau din belșug pe masă și fiecare lua ceea ce-i plăcea. Muzicanții cântau, fetele jucau agitându-și voalurile și beau vartos din apa pe care Mântuitorul o prefăcuse în chip atât de minunat în vin dulce. Hozael era atât de agitat, încât ședea de mult deștept pe genunchii Salomei. Dar nu fu totdeauna atât de fericit. După aceea Petru și Andrei se coborâră la mare, prinseră pește mult și Hozael îl strângea în coșuri mari.

— Oare peștii nu simt durere? întrebă el.

— Ce copil ești! zise Petre zâmbind.

Vaete pătrundeau din casă spre stradă. Hozael se repezi înăuntru ca să vadă și să ajute.

O fată moartă zăcea pe catafalc! În jurul ei se aflau femei cari boceau și flautiștii. Un căpitan în vestminte pompoase plângea lângă catafalc și suspinele sale adânci cât p'aci să-i spargă cuirasa. Hozael înțelese că aceasta este tatăl moartei. El apucă în mod familiar mâna căpitanului:

— Rabbi al meu va deștepta pe copilă ta! zise el cu încredere.

Și atât de mare era disperarea tatălui, încât el se agăță sperând de cuvintele copilului. El luă de mână pe Hozael și se lăsă a fi condus la Isus. Mântuitorul atinse pe moartă și iată,

fata se ridică, trăia! Plină de recunoștință, ea se aruncă la picioarele Mântuitorului.

Atunci tatăl ei zise:

— Mulțumesc și acestui copil, fiica mea, căci el a fost acela care m'a dus la Rabbi!

De atunci copilul era în mare vază la înfreg poporul. Și Petru îl iubea așa de mult, după cum îl urăsc mai înainte și-l construi o corăboiară cu catarte și pânze, care putea pluti pe apă.

Orî de câte ori Isus predica poporului, Hozael rămânea în extaz.

— Vezi, Rabbi, exclamă Petre, s'ar putea aproape crede că copilul ar pricepe ceea ce vorbești!

— Și de ce să nu priceapă? Există doar flori de tot felul, mici și mari, și fiecare își primește roua de care are nevoie!

Astfel Mântuitorul se reîntorse la Capernaum și Petru duse pe copil la casa tatălui său. Ioad însă bătu pe copil și încercă să-i dovedească că n'a avut dreptate.

— Nu ți-e rușine să te întorci acasă cu vagabonzi și renegați? îl întrebă el.

— O, tată! exclamă Hozael. Aceștia sunt oameni buni și ei cunosc împărăția lui D-zeu.

— Împărăția lui D-zeu!

— Da, tată, în care toți oamenii sunt egali și frați!

Cuprins de frică, Ioad duse copilul la cărturarii templului. Dar Hozael se opuse cu înverșunare să învețe, se îmbolnăvi și deveni apatic.

— Ce voești să faci când eu nu voi fi mai în viață? îl întrebă tatăl său mâniaș. Cine te va hrăni? Cine te va îmbrăca? Lucrează, căci mai târziu nu vei avea cu ce să trăiești.

— O, tată, pasările nu seamănă și nu seceră și Tatăl nostru cel cereș totuși le susține, și crinii de pe câmp nu țin și cu toate acestea sunt mai splendid îmbrăcați decât Solomon în toată splendoarea sa!

Astfel îi răspunse Hozael cu vorbele maestrului.

— Tu nu ești nici pasăre, nici crin, ci un copil neascultător și rău, care frânge inima tatălui său.

Când Hozael fu într-o zi singur acasă, chemă cerșetorii de pe stradă și împărți între ei teate bijuteriile mamei sale.

Soția lui Ioad, care sosi acasă, începu să țipe de spaimă.

— Nu plânge mamă, o mângâia copilul. Rabbi al nostru ne-a poruncit ca să împărțim toată averea săracilor!

Astfel de învățături le plăceau cerșetorilor, și numai cu mare greutate li se putu lua din mâini juvaericalele,

dintre cari unele disparură pe veci.

Altădată observă Ioad, care sta ascuns, cum fiul său se juca cu copiii vecinilor. Două băieți duceau pe unul pe brațe la Hozael și ziseră: «Vezi acesta este damblagiu!»

După aceea copilul atinse membrele damblagiuului și-i strigă: «Lasă pătuțul tău și umblă!»

— De ce vă jucați, copii? întrebă Ioad supărat.

— Ne jucăm de-a «minunile».

— Jucati altceva mai cuminte, murmură fariseul și plecă mânios.

În aceeași seară Hozael întrebă pe tatăl său:

— Ești tu un fariseu?

— Tu zici, fiul meu!

— Ce este un fariseu, tată?

— Un om care cunoaște legea, o cinstește și-o urmează, fiule.

— Nu, tată, aceasta o știu eu mai bine! Fariseul este un mormânt spoit!

Astfel băiatul o ducea mai departe, până când într-o zi declară părinților că el trebuie să moară dacă nu-l vor lăsa să se ducă la bunul său Rabbi.

— Și părinții tăi, nerecunoscătorule?

— Maestrul ne învață că să părăsim pe tată și pe mamă și să-l urmăm.

— Tu nu ne mai iubești! se văita femeia lui Ioad.

— Da, vă iubesc! Dar trebuie să iubim mai mult pe D-zeu decât pe oameni!

Hozael fu iarăși bătut grav, ceea ce nu-l întări în iubirea sa părintească. Afară de aceea mama sa îl lua adesea în oraș, ca să-l distragă. Într-o astfel de excursiune ei întâlniră o femeie fără voal, împodobită cu juvaericale și sulemenită, careia soția lui Ioad îi întoarse spatele.

— Pentru ce insulti această femeie? zise Hozael.

— O fac aceasta fiindcă a dus o viață rea.

— Cum? Ce voești să zici? Tu știi?

Odată veni o femeie ca aceasta în orașul unde sta și se odihnea Rabbi. Petru o ocări foarte mult și-i zicea că duce o viață foarte rea. Dar ea turnă untelemn pe picioarele Mântuitorului, le spălă și le uscă cu părul ei cel lung. Mamă, femeia era bună, o știu eu!

— Frumoase lucruri ai învățat tu la Rabbi al tău, fiule! zise femeia lui Ioad, gemând.

Micul Hozael deveni mai târziu un sfânt, dar legenda nu ne spune nimic despre el.

C. Scurtu.

CRONICA CĂRȚILOR

L. Tolstoi: Cu ce trăesc oamenii

D. G. Carp a tălmăcit într-o limbă românească frumoasă câteva povestiri ale patriarhului din Yasnaia-Poliana, între care una cu titlul de mai sus apărută în Biblioteca pentru Toți.

Este povestea unui inger căzut în disgrafia lui Dumnezeu, care l-a condamnat să devie om până ce va afla: „Ce este în sufletul omului?”, „Ce nu-i este dat lui să cunoască?”, și „Cu ce trăesc oamenii?”.

I-au trebuit mulți ani ingerului-bm până ce să descopere aceste trei adevăruri, dar Tolstoi ne istorisește atât de simplu și plăcut încât nici nu băgam seamă cum trece timpul. Și ajungem astfel să aflăm odată cu ingerul că „în adâncul sufletului omenească este dragostea”—că „omului nu-i este dat să cunoască viitorul”—și că „omul trăiește prin dragoste de aproapele său”.

Altă poveste „lupul și țăranul” nu e de loc moralizatoare—dar numai în aparență. În realitate însă, Tolstoi arătându-ne că mulți oameni răsplătesc binele cu rău, ne revoltă într-atât împotriva lor, încât ne predispune să fim recunoscători. Moralistul își ajunge scopul pe o cale piezișă, care însă îmi pare cam problematică, căci mă tem că unii cititori vor primi povestirea ca o simplă constatare a stărei lucrurilor și-si vor spune că dacă e așa—asa vor face și dânsii!

Iată povestea. Un țăran întâlnește un lup încolțit de niște vânători. I se face milă de el și-l vâdă într-un sac. După ce primejdia trecu, îl deote drumul, dar lupul sări să-l înhațe. Se învoia însă să intre pe primul drumet ce vor întâlni, dacă așa se plătește recunoștința în lumea asta. Catul și câinele întăriră credința lupului; ca vulpe însă, ca să scape pe bietul țăran, se prefăcu că nu înțelege cele întâmplate și ceru să vadă cum a fost cu puțință ca lupul să intre în sac. Lupul se execută. Iar țăranul drept recunoștință către vulpe... îi crapă capul!

Povestea intitulată „Lacrime” ne învață că sângele nevinovat vărsat nu se spală cu sânge, ci cu lacrimi. Adevărata învățătură a lui Christ nu este peiora ci pocăirea păcătoșului.

De ce n'a trăit Tolstoi în timpul persecuțiilor religioase, ca să împiedice marea cruzimă săvârșită în numele Aceluia, care s'a jertfit pe sine pentru a propăvădui iubirea aproapelui? Nici vorbă însă că și Tolstoi ar fi avut soarta victimelor condamnate pentru „erezii”. În secolul al XIX nu i s'a putut face altceva decât să-l excomunică din biserică rusească.

Altă poveste: „Abrul”. În vremuri binecuvântate de Dumnezeu trăiau aproape de Ierusalim doi frați: Afanase și Ion. Amândoi își întrebuințau puterea lor de muncă în folosul celor nevoiași și neputincioși, fără să strângă pentru dânsii alte bogății de cât ceea suflătoasă. Într-o zi Afanase descoperind o comoară o luă cu gândul că astfel va putea ajuta pe mulți nenorociți.

Și într-adevăr cu aurul găsit clădi trei case mari, una pentru adăpostul văduvelor și orfanilor, alta pentru neputincioși și al treilea adăpost pentru cerșetori și pentru drumetii cari porneau înspre locurile

sfinte și n'ar fi avut unde să se adăpostescă în cale. Și nu păstră nici un ban pentru dânsul. Dar pe când se plimba odată la câmp, dând de locul unde a găsit comoara, se gândi cu mulțumire la toate binefacerile pe care le-a făcut cu ea. De odată apare ingerul, care altă dată îi binecuvânta și-l mustrează pentru ispita în care a căzut, încredințându-l cu „nu cu aurul, ci numai cu munca poți sluji și mulțumi pe Dumnezeu”.

Înaltă idee morală, care arată că adevărata caritate este aceea făcută în inima ta, cu sângele tău, cu sudoarea frunții tale. Nu trebuie să mergem însă cu severitatea până a disprețui caritatea făcută cu bani. Dacă averea e cinstit agonisită sau moștenită, nu se poate tăgădui că facem bine atunci când o întrebuințăm și spre folosul altora.

Din povestea marelui moralist contemporan putem scoate însă preceptul că n'avem nici un merit când ajutam pe cineva cu bani găsiți sau carități fără de cinste, că în nici un caz binefacerea făcută cu bani luați de haram nu răscumpără păcatul—după cum cred unii oameni—și că, în sfârșit, scopul nu scuza mijloacele.

Aladin

Casă de Sănătate

SPECIALA PENTRU BOALE DE FEMEII — SUB DIRECȚIA — Doctorului I. KIRIAC Chirurgical primar; șeful serv. de ginecologie și al spitalelor Eforiei SECȚIE SEPARATĂ pentru BARBAȚI (hemoroide, herafii, tumori, calcule cistice, stricturi uretrale, etc.) Strada Sf. Ieremia 8, în dosul Teatrului Național — TELEFON 2/96 —

MODE

Modele originale din străinătate, de la 15 lei în sus se vând la

„SABINA” În str. Lipscani 72 (etaj. I, deasupra Loteriei Schröder) lângă „Papagal”. Asortiment de pălării de doliu și de copk Prefacerea unei pălării Lei 4 — în provincie contra ramburs —

LEI 3.50

SUTA de cărți postale ilustrate, frumoase, diferite. — 100 feluri, unei mii în lei, trimite franco ori nude „DEPOZITUL UNIVERSAL” Str. Lipscani-Nou, sub Hotel de France No. 30, București

Supremația în industria ceasornicilor în sfârșit dobândită.

Extraplat! Sopraregnat! Ceas aur dublu pentru cavaleri NUMAI LEI 6.45

Are un mecanism bun Anker care merge 36 ore și e acoperit pe cale electrică de aur 18 carate, garanție pentru mers precis 4 ani.

1 bucată lei 6.45, Reducăți lei 12.50: fie-cărui ceas se adaugă un lanț fin aurit gratis. Ceas de damă la fel, execuție plătită și elegantă, lei 6.95. Fără risc, se admite schimbul, eventual se admite banii. Trimite prin ramburs

Holtzer & Wohl, Krakau, No. 21, Austria

Advertisement for 'La LIRA' music store. Includes images of a violin, mandolin, and guitar. Text: 'Marele magazin de muzică', 'București, Str. Colței, 3', 'OFERTA CA RECLAMA: VIORI de 1-a calitate, VIORI complet montate cu abanos... Lei 16', 'MANDOLINE italiene, lemn de palisandru, 19 doage, Lei 15', 'COBZA de palisandru 1-a calitate, super-rică, Lei 14', 'TAMBAL mare, sunet tare, calitate fină, lemn culoarea nucului, palisandru sau natur, Lei 40', 'CLARINET de abanos, superior, de concert, corpul rezonanței îmbrăcat cu metal, cu 5 clape, Lei 20. — Cu 8 clape, Lei 25', 'FLAUTE de abanos prima cu 1, 4, 6 clape Lei 10, 14, 16.50', 'ARMONICI de mână cu 10 clape, 2 bas., 2 reg. Lei 9, cu costurile legate, Lei 10, 12 și 15 cu 3 reg.', 'ARMONICI vieneză cu 2 rânduri tonuri, bronz, Lei 30, cu tonuri duble de oțel, calitate prima, Lei 36', 'CONCERTINA cu 2 rânduri tonuri de bronz 37.50, cu tonuri duble de oțel, calitate prima, lei 43.50', 'Comenzile, spre a fi efectuate, trebuie să fie însoțite de cost sau aconto.'

Advertisement for 'VĂPSEA DE PĂR RAPID'. Includes image of a man's head. Text: 'GARANȚAT ABSOLUT REVĂTĂMĂTOARE', 'Văpșește imediat părul cărunt sau alb, în negru, brun, castaniu sau blond într-un mod atât de perfect și de natural în cât nu se cunoaște de loc că părul e văpșit. Întrebuințarea mai simplă și mai ușoară ca la orice altă vâpșea de păr. La nemulțumire se restituie imediat costul.

Advertisement for 'BONBOANE ORIENTALE'. Includes image of a star. Text: 'Parfumează admirabil gura', 'și distrug ori-ce miros urât al gurii provenit din tutun, dinți stricați sau stomac deranjat.', 'Cutia 50 banii la drogerii și farmaciilor. Observați marca Semilana cu stea, singura veritabilă.'

Advertisement for 'CREMA FLORA POMADA PUDRA SAPUN FLORA Capilogen (Apă de păr)'. Includes image of a woman's face.

Advertisement for 'TUSEA cea mai rebelă, bronșite acute și cronice, tusea măgărească, vindecă sigur'. Includes image of a bottle. Text: 'Pectosin Steanu', 'Sticla lei 3. — La drogerii și farmaciilor'

Advertisement for 'Anemia (lipsa sângelui), clorosa, neurastenica, histaria, slăbiciunea generală, vindecă'. Includes image of a woman's face. Text: 'Hemofor Steanu', 'recomandat de prof. dr. Bruciu, prof. dr. Leonte, prof. V. Negel, etc., și alții, ca unul din cele mai puternice reconstituente ale corpului slăbit. Sticla lei 4.'

Advertisement for 'PURGEN PURGATIV IDEAL cu renume universal'. Includes image of a bottle. Text: 'De o eficacitate absolută sigură. Cutia cu 25 purgative lei 1.50. Observați ca fiecare pastilă să aibă inscripția: PURGEN-BAYER, singurul veritabil.'

Advertisement for 'DURERI REUMATICE'. Includes image of a woman's face. Text: 'Nevralgii, migrenă, dureri de cap și de dinți vindecă sigur', 'PASTILELE Nevralgine Jurist', 'Un flacon 2.50', 'La drogerii și farmaciilor'

Advertisement for 'Vechiul Magazin de Muzică LA CONTRABAS'. Text: '— Cunoscut în toată țara că vinde mai puțin ca ori-ce alt magazin —', 'Recomandă bogatul său asortiment de: Viori, Viole, Violoncelle, Mandoline, Cobze, Tambale, Flaute, Clarinete, Piculine, Ocarine, Muzici de gură, Coarde fine, Accesorii, etc.', 'Singura reprezentanță și unicul depozit pentru România al renumitelor Armonici cu două rânduri, marca «Triumf» cu «vulturul pe globul pământesc» proclamate ca cele mai bune din lume.', 'Principiul magazinului de a vinde mărfuri superioare cu prețuri eficiente. Înainte de a cumpăra articole de muzică, vizitați magazinul LA CONTRABAS.', 'BUCUREȘTI'

Reclama e sufletul comerțului

NOUILE MARI PREMII

CE SE VOR OFERI DE ZIARUL

UNIVERSUL

ABONAȚILOR SĂI LA 27 MAIU, 1912

O SPLENDIDA VILA LA SINAIA

«VILA MARIA», construită anume pentru tragerea viitoare, pe strada I. C. Brătianu, în poziția cea mai pitorească din localitate

O CAMERA DE CULCARE ÎN BRONZ

de mare valoare, al 7-lea dormitor furnizat pentru premiile noastre de *Industria metalică «Marcu»*, Bulevardul Elisabeta, No. 8

UN DORMITOR DE LEMN FIN

construit în marea fabrică de mobile de lemn *Maria V. Ganăa*, șos. Militari-Bravul, 37 și str. Șerbăneacă, 10. Succursala cal. Victoriei, 107

UNA GARNITURĂ MOBILĂ DE STEJAR TAPISATĂ, PENTRU ODĂ DE BIUROU

compusă din: una canapea, două fotolii și șase scaune

UN BIUROU DE STEJAR MASIV ȘI UN FOTOLIU DE BIUROU TAPISAT

Toate acestea cumpărate de la cunoscuta, Expoziție modernă de mobile *Gildener Rosenthal & Hasca*, București, str. Carol, 64, etaj I

O jumătate garnitură mobilă de lemn roșu lustruit, culoarea mahanului

pentru intrare, compusă din: una canapea, 4 scaune, 2 marșize și 2 taburele, una masă cu geam de cristal. Toate îmbrăcate cu mochetă frez, cumpărate de la marele magazin de mobile *Compania Americană*, str. Carol, 74, vis-à-vis de piața de flori (lângă hotel Dacia)

Un serviciu de masă pentru 12 persoane, compus din: 12 linguri, 12 furculițe și 12 cuțite, de alpaca veritabil argintate și bogat decorate, în cutia lor de piele imitată și căptușită cu mătase.

Un serviciu de vin pentru șase persoane, compus din: una carafă și șase pahare de cristal Bacara, cu monturi de alpaca veritabil argintate, imitând exact argintul oxidat; toate aceste obiecte puse pe o tavă rotundă tot de alpaca veritabil argintată.

Una pereche sfeșnice de alpaca argintate și bogat decorate.

Toate aceste obiecte sunt cumpărate de la marele magazin de ceasornice și bijuterii în gros și en detail *Frații A. & I. Roller*, București, strada Smârdan, No. 33, etajul I.

Una pendulă de lemn lustruit, frumos ornamentată, în lungime de 87 centimetri, întorcându-se la 15 zile.

Una pendulă de perete, de lemn de nuc lustruit, frumos sculptată, în lungime de 77 centimetri, întorcându-se odată la 15 zile.

Una harmonică superioară, burdul dublu, colțurile legate, cu 21 clape și 8 basuri, toate de oțel.

Un ceasornic de masă de lemn de stejar, reprezentând un castel medieval, înălțime 36 centimetri, având o muzică cu două cântece naționale.

Cumpărate de la «Compania generală» de import-export, București, strada Smârdan, No. 29 (etajul I).

O bicicletă de curse „Imperial” cea mai cunoscută marcă engleză

Un gramofon mare de primă calitate, ultima perfecțiune, cu 6 plăci marca „Hispano”, cântate de cei mai buni artiști.

Un serviciu de lavaj de faianță, compus din: un vas și un săculeț.

O lampă ultima creație, model «Cometa Haley», sistem american, cea mai economică și luminoasă.

Toate acestea cumpărate de la cunoscutul magazin *E. A. Pucker*, Bulevardul Elisabeta, 75 (Hotel Prințiar).

O jardiniere de metal argintat, **O fructiera** argintată și cu vas verde.

completă, cu un cornet conținând 12 cuțite pentru fructe. — Cumpărate de la cunoscutul magazin de bijuterii *Th. Radivoiu*, Bulevardul Elisabeta, No. 8 bis.

Una bicicletă „Naumann” de mare lux, una din cele mai solide și excelente biciclete, din fabrica soc. pe acțiuni *Svedel & Naumann* din Dresda, singurile biciclete introduse în armatele germană, rusă și turcă și la postele germană și română. Reprezentanți generali: *D. Leonida Piorkowsky*, București, strada Știrbey-Vodă, 21.

Un ceasornic de auriu 14 carate, barbatesc, **O pendulă** frumos gravată.

Un serviciu compus din: o lingură, furcu-frumos ornată și o tăviță și cușit de argint veritabil

Afară de acestea, toți abonații mai primesc gratuit un volum din *Memoriile Regelui Carol I al României* sau un volum din cărțile ce apar în editura ziarului «Universul», tipărite anume pentru abonați.

Prețurile de abonament sunt aceleași: Pe un an lei 18; pe 6 luni lei 9.15 pe 3 luni lei 4.65.

marcai de Siat. — Toate acestea cumpărate de la vechiul și cunoscutul magazin de încredere «Ceasornicaria Colței», București, strada Colței, No. 31.

Una pendulă de perete lemn de stejar, cu bătaie, ultima noutate.

Un ceasornic de birou cumpărate de la marele magazin de bijuterii, ceasornicarie și argintarie *Jean Schmidt & Const* Stratulal, București, calea Victoriei, 34.

Un gramofon mare. Una vioară. Una harmonică.

Una mandolină cumpărate de la cunoscutul magazin de muzică *Jean Feder*, calea Victoriei, 34.

Una trusă pentru damă, cu trei sticlufe și cu necesar de toaletă. — **Una trusă** pentru d-nii de piele, fină și cu necesar de toaletă.

Trei truse de manucură, **Trei pulverizatoare** splendide de cristal, nichelate.

Trei pudriere cu pufuri, **Trei oglinzi nichelate** pentru masă, cumpărate de la cunoscuta Drogherie Prințiară *Const. G. Popescu*, Bulevardul Elisabeta, colț cu strada Brezoianu.

Una mașină de cusut de mână sistemul *„Melodion”*, cea mai nouă și și

marca *„Melodion”* *Carmen-Silva*, de cea mai mare perfecțiune, împreună cu șase plăci marca *„Premier-Record”*, având cântece românești. Aceste obiecte sunt cumpărate de la marele magazin de mașini de cusut, biciclete și gramofone *Compania Anglo-Americană* din București, strada Carol, No. 50, cu succursale în Pitești și Câmpina.

O mașină de cusut de familie «Markton», perfecționată, cumpărate de la marele magazin «Compania Markton», strada Carol, 38 (colț cu str. Brâncoveanu).

Alte 40 mașini de cusut cumpărate expre din străinătate.

Un plug de oțel cu o braț, marca *„Z. H. C. R. Kabele»* din celebra fabrică «Rudolf Bachner», Naudnitz (Bohemia), reprezentată în România prin marea casă de mașini agricole și industriale «Soc. în comandă Weil Joseph & Co. Suc.», București, Smârdan, 5.

Una mașină mare de buclărie ideală cu 4 ochiuri, din tablă de oțel, cu cazan de aramă, elegant și solid construită, cumpărate de la cunoscuta fabrică de mașini *Mihail D. Botez*, București, calea Văcărești, 142.

2 costume de haine (saco) după măsură și alegerea sticlei, care se vor confecționa de cunoscuta croitoreasă *Jaqueline Grimberg*, București, str. Academiei, 25.

Un șarpe de aur (colier) pentru gât de mare valoare.

50 casete conținând fie-care oremă, pudră și săpun «Flora», făcute anume pentru abonații ziarului «Universul».